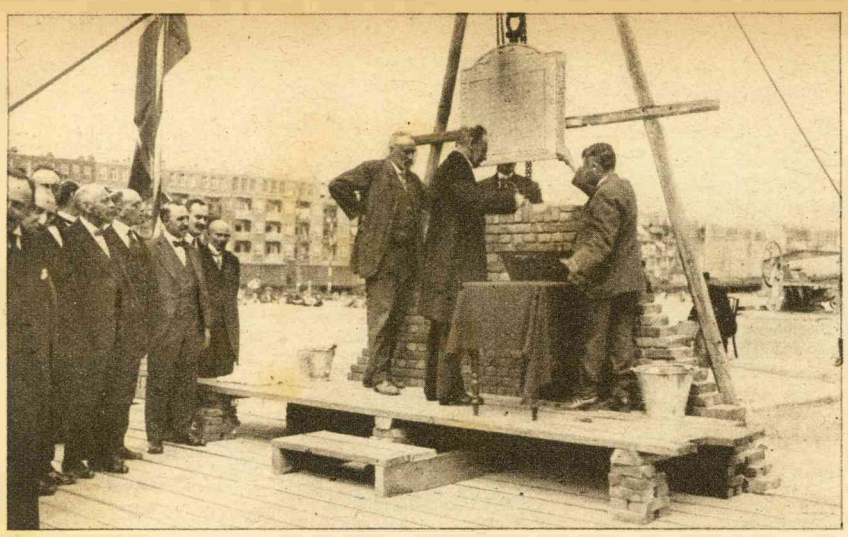

BURGEMEESTER TELLEGEN PLAATST EEN GEDENKSTEEN.
Verleden week werd door Burgemeester Tellegen een gedenksteen geplaatst op het terrein waar de woningen zullen verrijzen van het Bouwfonds Handwerkers Vriendenkring in de Transvaalbuurt te Amsterdam, ter voorziening in de woningbehoefte door de slooping van de toenmalige wijk Uilenburg.

HARDDRAVERIJEN TE ZAANDAM.
Een spannend oogenblik gedurende de harddraverijen, welke in de afgeloopen week te Zaandam zijn gehouden door de Zaandamsche Harddraverij-vereeniging.

(Vervolg van pag. 6).

vino," toen plotseling de trotsche gestalte voor haar knielde, en met al den hartstocht van zijn Zuidelijk bloed haar voeten omknelde en kuste.... kuste.... „Gertrude," sprak zijn stem heesch van ingehouden passie, „Gertrude, ik heb je lief, o mijn liefste, mijn hart, ik heb je lief, je mooie zachte oogen, ik heb ze lief, lief.... o ik kan niet buiten je...."

't Meisje was doodsbleek geworden, ze wankelde en greep zich aan een boom vast; een gloed van afschuw kwam over 't lieve gelaat.

„Don Alvino," kreet ze, „U, U, dien ik als een vriend, als een broeder vertrouwde!"

Hij zag op en haar angst en afschuw ziende, stond hij op en trad achteruit, de passie was geweken uit 't donker- getinte gelaat; een diepe, smartelijke trek overtoog het....

„Liefste," en treurig klonk nu z'n stem, „zie me niet zoo aan, ik zal je niets doen, ik ga immers heen, morgen reeds, ik weet dat ik je niet waard ben.... o mijn God, indien ik een ander leven achter mij had.... Gertrude, kijk zoo niet, hier neem dit als teeken, dat je me niet minacht.... ik kon niet anders.... ik moest 't zeggen, eens, slechts eens...."

Hij stak zijn hand in z'n borstzak en bracht een zeer kostbaar parelsnoer te voorschijn. — „Liefste, neem het, 't behoorde mijn Moeder," snikte hij.

Toen vatte zij het snoer. „Ik wil het behouden Don Alvino, nu en altijd, en 't vereeren als aandenken aan een goed man." Sprakeloos vatte hij haar hand en drukte die sidderend aan z'n brandende lippen, met een ruk wendde hij zich om en verdween tusschen de struiken.

Gertrude stond zwijgend tegen den boom geleund, tranen vloeiden rijkelijk over haar ontsteld kindergezichtje en drupten neer op 't parelsnoer....

Weer kraakten haastige schreden achter haar, 't was Heer Diederik.

„Gertrude," hijgde hij, „was Don Alvino hier, ik zag hem je nagaan van uit huis," en ontsteld: „kind, Gertrude, je schreit, wat is er gebeurd, en die parelen.... meisje zeg op, wat is er gebeurd..." Angst en woede trilden in z'n stem.

„O, Diederik," snikte 't kind, en wilde vertrouwelijk haar hoofdje aan zijn schouder vlijen, „Diederik. Don Alvino heeft."

„Wat," schreeuwde hij nu, alle beheersching verliezend, „die schurk, die geslepen Spanjaard gaf jou een geschenk? Spreek op, wat zei hij, en geef hier dien ketting..." Ruw pakte hij haar bij de polsen en schudde haar.

Verontwaardigd trad 't meisje achteruit, den ketting achter zich houdend, „Diederik," iets hoogs en voornaams klonk nu in de jeugdige stem, „Don Alvino is geen schurk, hij is een braaf mensch, en deze parelen waren van zijn moeder...." — Doodsbleek greep hij haar tengeren schouder, en plotseling als door een slang gebeten stootte hij haar terug; rauw en wild bracht hij uit: „ik zie 't al, je hebt hem lief, je hebt hier staan minnekoozen. Maar nooit, nooit zul je de mijne zijn, tenzij je met eigen hand dit dierbare parelsnoer in stukken in de rivier gooit, zoo waarlijk helpe mij God." Als bezeten rende hij heen... — „Diederik," kreunde 't meisje, „lieveling, kom terug!" maar vergeefs breidde zij de armen uit....

Den volgenden morgen vertrok zeer vroeg Don Alvino's vendel, en later op den dag werd 't lijk van Heer Diederik gevonden, halverwege liggende in de Alse.... Niemand weet hoe hij den dood vond... Gertrude leefde nog een tiental jaren als een weldoenende engel voor de armen van den omtrek; ze stierf ongehuwd.

De kapelaan, die het verhaal te boek stelde, schijnt langen tijd, doch tevergeefs, het parelsnoer gezocht te hebben....

Hoe ik den dag na het lezen van dit stuk ben door gekomen, Jaap, kan ik je niet zeggen.

Wel een paar uur achtereen lag ik dien nacht wakker.... eindelijk viel ik in zwaren slaap.

Ik zal zoowat een uur geslapen hebben, toen ik plotseling wakker schrok, met een gevoel of ik niet alleen in de kamer was. Ik hoorde niets dan 't zachte ruischen der denneboomen en 't krassen van een uiltje in de verte, maar toch... ik ging rechtop zitten... en daar vlak tegenover me vóór den spiegel stond 't jonge meisje. Zij leek een engel in haar gele kleed, maar een treurende.... dikke tranen welden uit de blauwe oogen en drupten neer op de handen, die waren gevouwen als tot een bede...

Zonder te weten wat ik deed sprong ik uit bed... de gestalte was verdwenen.... ik schoot een morgenjapon aan en nam, nog steeds als in een droom, den ketting uit het geheime vakje. Voorzichtig opende ik de kamerdeur en sloop door de gangen en langs de dienstbodentrap het huis uit... Buiten kwam ik tot bezinning; nu wist ik wat ik doen wilde.., *ik* zou den wensch van Heer Diederik vervullen, *ik* zou het snoer in de Alse werpen...

In drie stukken heb ik het snoer getrokken en aan ieder stuk een steen bevestigd en in 't stroompje geworpen. De paarlen glinsterden als tranen in 't heldere maanlicht.... en toen, toen heb ik gebeden Jaap.... voor Don Alvino....

Langzaam keerde ik terug naar mijn torenkamertje, ik opende de deur.... Voor 't geopende raam zag ik vaag en onduidelijk de gestalte van het meisje en vager nog een mannenfiguur naast haar, alleen heel, heel duidelijk zag ik haar blauwe oogen. O de vreugde die daarin lag... Ik herinner mij duidelijk dat ik door hen heen 't raam kon zien....

Onmiddellijk schijn ik te zijn ingeslapen, want den volgenden morgen lag ik gehuld in m'n ochtendjapon boven op 't moderne witte bedje.

Nu weet je Jaap, waarom ik niet meer om spookverhalen kan lachen.

J. J. v. d. BERGH-BEEKMAN.

ANTJE EELTJES.

Den 14en Augustus a.s. hoopt het echtpaar J. J. v. d. BERGH-BEEKMAN te Amsterdam den dag te herdenken, waarop het vóór 50 jaar in het huwelijk trad. De beide oudjes zijn nog zeer kras en genieten in goede gezondheid van hun ouden dag. — Bijna 90 jaar oud, overleed te 's-Gravenhage mejuffrouw ANTJE EELTJES. Op zestienjarigen leeftijd in dienst gekomen, was ze als dienstbode werkzaam in drie opvolgende geslachten en genoot ook haar welverdiende rust in de familie, waar ze 72 jaar is geweest en door welke het getrouwe oudje door hare toewijding en plichtsbetrachting, als een lid van het gezin werd beschouwd. Bij haar zestigjarig jubileum ontving zij de zilveren eere-medaille der orde van Oranje-Nassau.

W. SAAL †.

Ds. EISE EISMA †.

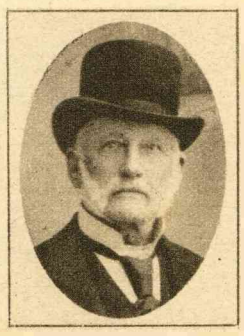

W. P. MULIÉ.

Te Wognum is overleden de heer W. SAAL, de welbekende directeur der Wognummers. — Op 63-jarigen leeftijd is te Scheveningen overleden de Weleerw. Heer Ds. EISE EISMA, predikant van de Nederl. Herv. Kerk aldaar. — Den 16en Augustus a.s. zal de heer W. P. MULIÉ te Leiden, die daar sedert ongeveer 40 jaar als een gezien tandarts gevestigd is, zijn 80sten geboortedag herdenken. Aan blijken van belangstelling zal het den bij velen in den lande bekenden en gewaardeerden jubilaris niet ontbreken.

Mr. J. v. GILSE.

M. W. DE VRIES.

Ds. J. W. MEINERS.

Tot lid der Tweede Kamer voor Zutfen, vacature F. LIEFTINCK, is gekozen Mr. J. VAN GILSE (U.L.) kantonrechter te Steenwijk. — Den 22sten Juli herdacht Generaal M. W. DE VRIES den dag, waarop hij voor 40 jaar tot officier werd benoemd. — De Weleerw. Heer Ds. J. W. MEINERS te Amersfoort, zal op 14 Augustus a.s. zijn zilveren ambtsfeest herdenken. De jubilaris is sedert het begin van de mobilisatie als veldprediker werkzaam.

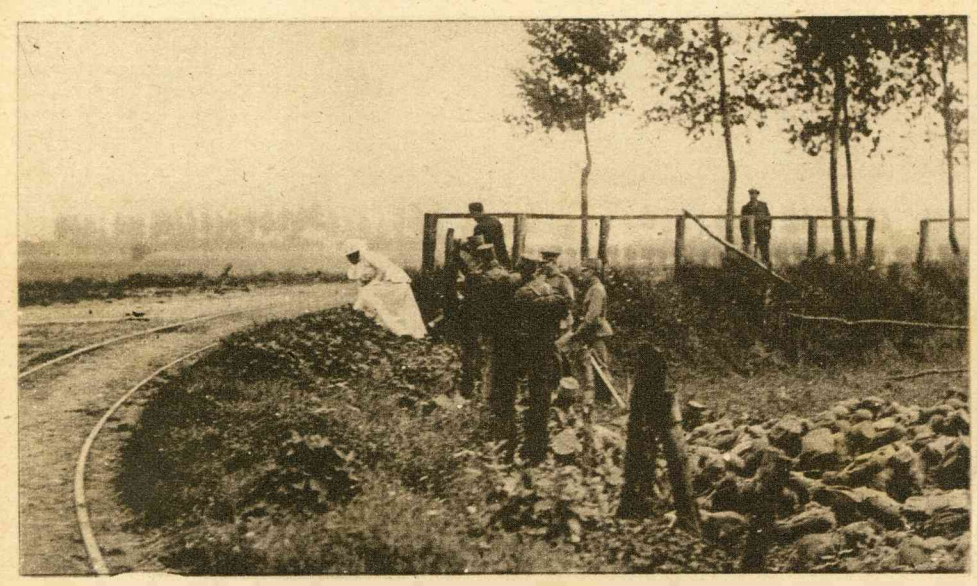

H. M. DE KONINGIN OP INSPECTIE.
Verleden week heeft H. M. de Koningin een inspectie-reis gemaakt door West-Brabant. Onze foto demonstreert op duidelijke wijze, hoe H. M. meeleeft met de oefeningen, die er bij zoo'n inspectie gehouden worden. Rechts op de foto liggen de soldaten in hinderlaag, terwijl de Koningin voorzichtig den naderenden vijand bespiedt.

VACANTIE-KINDERFEEST TE AMSTERDAM.
Een groot aantal Amsterdamsche kinderen gingen verleden week hun jaarlijksch vacantiefeest vieren, hetgeen daarin bestaat dat de kleinen voor rekening van de Vereeniging „Het Vacantie-kinderfeest" een dagje naar buiten gaan.